

मध्या प्रवत्स्यत्पतिका यथा,—

“गन्तुं प्रिये ! वदति निःशसितं न दीर्घ-
मासीन्न वा नयनयोर्जलमाविरासीत् ।
आयुर्लिपिं पठितुमेण्ड्रशः परस्य
भालखलीं किसु करः समुपाजगाम ॥” २ ॥

प्रौढा प्रवत्स्यत्पतिका यथा,—

“नार्यं सुचति सुभ्रुवामपि तनुव्यागे विद्योगन्वर-
क्तोनाहं विहिताञ्जलिर्यदुपते ! पृच्छामि सख्यं वद ।
ताम्बूलं कुसुमं पटोरसुदकं यद्वन्सुभिर्दीयते
तनु स्यादत्र परत्र वा किसु विधुवालावली-
दुःसहम् ॥” ३ ॥

परकीया प्रवत्स्यत्पतिका यथा,—

“न्यस्तं पद्मगन्धर्विं पादयुगलं भक्तिर्विसुक्ता गुरो
व्यक्ता नीतिरकारि किं न भवतो हेतोर्मया
दुष्कृतम् ।
अङ्गानां श्रतयातना नयनयोः कोपक्रमो रौरवः
कुम्भीपाकपराभवश्च मनसो युक्तं लयि |
प्रस्थिते ॥” ४ ॥

वामान्यप्रवत्स्यत्पतिका यथा,—

“सुह्रां प्रदेहि बलयाय भवद्वियोग-
मासाद्य यास्यति बहिः सहसा यदेतत् ।
इत्थं विगद्य विगलमयनाम्बुधारा
वाराङ्गना प्रियतमं करयोर्बभार ॥” ५ ॥
इति रश्मिञ्जरी ॥

प्रवयणं, स्त्री, (प्रवीयतेऽनेनेति । प्र + अज गतौ
क्षेपथे च + ल्युट् । “ वा यौ ।” २ । ४ । ५७ ।
इति वी । “ क्तव्यः ।” ८ । ४ । २६ । इति
खलम् ।) प्रतोदः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५५७ ॥
(प्र + वय गतौ + भावे ल्युट् । प्रकर्षण्य गमनम् ।
इति कैचित् ॥)

प्रवयाः, [सू] चि, (प्रगतं वयो यस्य ।) टुहः ।
इत्यमरः । २ । ६ । ४२ ॥ (यथा, रघुः । ७ । १८ ।

“वृषपतिः प्रकृतीरवैचिनुं

अवहारासनमादरे युवा ।

परिचेतुमुपांशुधारणां

कुशपूर्णं प्रवयास्तु विहरम् ॥”

पुराणः । इति निघण्टुः । ३ । २७ ॥ यथा,
ऋग्वेदे । २ । १७ । ४ ।

“अथा यो विश्वा भुवनानि मज्जमनेशानक्त-
प्रवया अभ्यर्षत ॥”)

प्रवरं, स्त्री, (प्रत्रियते इति । प्र + ट + अप् ।)
अगुरु । इति भावप्रकाशः ॥ गोजम् । श्रेष्ठे,
चि । इति मेदिनी । २, १७६ ॥ (यथा, मनुः ।
१० । २७ ।

“एते वृष्टं सङ्गान् वर्यान् जनयन्ति स्वयोनिसु ।
माटजात्वां प्रवयन्ते प्रवरास्तु च योनिसु ॥”)

प्रवरः, पुं, (प्र + ट + अप् ।) सन्ततिः । इति
मेदिनी । २, १७६ ॥ गोजप्रवर्त्तकमुनिव्याव-
र्त्तको मुनिगणः । तथा च यमद्विगोजस्य
प्रवराः यमद्विगोजस्य श्रेष्ठः । भरद्वाजगोजस्य
भरद्वाजाङ्गिरसवाहस्यत्वाः । विश्वामित्र-
गोजस्य विश्वामित्रमरौचिकौषिकाः । अचि-

गोजस्य अत्रात्रेयश्रुतातपाः । गौतमगोजस्य
गौतमवशिष्ठवाहस्यत्वाः । वशिष्ठगोजस्य

वशिष्ठः । केषांचित् वशिष्ठात्रिसाङ्गतयः ।
काश्यपगोजस्य काश्यपाधारनेधुवाः । अगस्थ-

गोजस्य अगस्त्यदधीचजैमिनयः । सौकालिन-
गोजस्य सौकालिनाङ्गिरसवाहस्यत्वाधार-

नेधुवाः । मौद्गल्यगोजस्य औन्व्यवनभार्गव-
जामदग्न्यानुवतः । पराशरगोजस्य पराशर-

शक्तिवशिष्ठाः । टहस्यतिगोजस्य टहस्यतिकपिल-
पाञ्चणाः । काश्वनगोजस्य अश्वत्यदेवस्यदेव-

राजाः । विष्णुगोजस्य विष्णुवृद्धिकौरवाः ।
कौशिकगोजस्य कौशिकात्रिजमदमयः । कात्या-

यनगोजस्य अत्रिभृगुवशिष्ठाः । आत्रेयगोजस्य
आत्रेयश्रुतातपसांस्थाः । काश्यपगोजस्य काष्ठा-

श्वत्यदेवताः । कृष्णात्रेयगोजस्य कृष्णात्रेया-
त्रेयावासाः । साङ्गतिगोजस्य अथाहारात्रि-

साङ्गतयः । कौण्डिन्यगोजस्य कौण्डिन्यसि-
मिककौत्सः । गर्गगोजस्य गार्ग्यकौस्तुभ-

माह्वयाः । आङ्गिरसगोजस्य आङ्गिरस-
वशिष्ठवाहस्यत्वाः । अनादिकाक्षभोजस्य गार्ग्य-

गौतमवशिष्ठाः । अथगोजस्य अथबलिसार-
सताः । जैमिनिगोजस्य जैमिन्युतथसाङ्गतयः ।

टुह्यगोजस्य कुरुटुह्याङ्गिरोवाहस्यत्वाः ।
श्राद्धिगोजस्य श्राद्धिस्थासितदेवताः ।

वात्स्यगोजस्यवावर्गगोजयोः औन्व्यवनभार्गव-
जामदग्न्यानुवतः । आलम्ब्यायनगोजस्य आल-

म्ब्यायनशालङ्कायनशकटायनाः । वैयाघ्रपद्य-
गोजस्य साङ्गतिः । हतकौशिकगोजस्य कुशिक-

कौशिकहृत्कौशिकाः । केषांचित् कुशिक-
कौशिकबन्धुलाः । शक्तिगोजस्य शक्तिपराशर-

वशिष्ठाः । कात्यायनगोजस्य कात्यायनाङ्गिरस-
वाहस्यत्वाभरद्वाजाजमीढाः । वासुकिगोजस्य-

अचोभ्यानन्तवासुकयः । गौतमगोजस्य गौत-
मासुराङ्गिरसवाहस्यत्वाधनेधुवाः । केषांचित्

गौतमाङ्गिरसावासाः । शुनकगोजस्य शुनक-
श्रौनकयत्समदाः । सौपायनगोजस्य प्रवराः

औन्व्यवनभार्गवजामदग्न्यानुवतः । इति घन-
ञ्जयज्ञतधर्मप्रदीपे गोजप्रवरविवेकः ॥

प्रवर्गः, पुं (प्रवृष्यते निःक्षिप्यते हविरादिक-
मस्त्रिभिति । प्र + टृज् + अधिकरणं चञ् ।)

होमाग्निः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५०० ॥ (यथा,
हरिवंशे । ४१ । २४ ।

“दक्षिणाद्द्वयो योगी महासचमयी महान् ।
उपाकर्मोत्तरचक्रः प्रवर्गावर्त्तभूषणः ॥”

प्रवर्ग्य इति पाठोऽपि दृश्यते ॥)
प्रवर्त्तकः, चि, (प्रवर्त्तयतीति । प्र + टृत् + णिच् +
स्तुल् ।) प्रवर्त्तनकारी । प्रवृत्तिजनकः । यथा,

“प्रवर्त्तकं वाक्यसुवाच चोदनां
निवर्त्तकं नैवसुवाच भाष्यतु ।

ततश्च विद्मो नहि चोदनास्ति वा
प्रवर्त्तिका या न भवेदिति स्थितिः ॥”

इति संचेपशारीरकम् ॥

(यथा च देवीभागवते । १ । १४ । ४२ ।

“प्रथमं पठिता वेदा मया विस्तारिताश्च ते ।
हिंसामयास्ते पठिताः कर्ममार्गप्रवर्त्तकाः ॥”

प्रयोजकः । यथा, भागवते । ६ । १७ । ४ ।

“धन्वन्तरिर्दोषतमश्च आयुर्वेदप्रवर्त्तकः ।

यज्ञसुग् वासुदेवांशः स्तुतिमात्रार्त्तिनाशनः ॥”)

प्रवर्त्तनं, स्त्री, (प्र + टृत् + णिच् + ल्युट् ।) प्रवृत्तिः ।
यथा,—

“तेऽन्वेर्वाणं समश्रन्ति परोतसगंश्च भुञ्जते ।

इतरार्थयद्दे वेधां कवीनां स्यात् प्रवर्त्तनम् ॥”

इति काव्यप्रकाशः ॥

आरम्भः । यथा,—

“न्दते तु स्वामिनि पुनस्तदंशे वापि मानवे ।

राजानमामन्त्रा ततः कुर्यात् सेतुप्रवर्त्तनम् ॥”

इति मिताक्षरा ॥

प्रवर्त्तना, स्त्री, (प्र + टृत् + णिच् + युच् ।) प्रवृत्ति
प्रेरणम् । यथा, नैषधे । २ । ६१ ।

“अथवा भवतः प्रवर्त्तना

न कथं पिष्टमिधं पिनष्टि न ।

खत एव सतां परार्थता

यद्व्यानां हि यथा यथार्थता ॥”

प्रवर्त्तितः, चि, (प्र + टृत् + णिच् + क्तः ।) जातः ।
यथा, रघुवंशे । ५ । ३७ ।

“रूपं तदोजसि तदेष वीथं

तथेव नैसर्गिकमनुत्तलम् ।

न कारणात् स्नात् विभिदे कुमारः

प्रवर्त्तितो हीप इव प्रदीपात् ॥”

प्रवर्द्धनं, स्त्री, प्रपूर्ववृद्धधातोर्भावे अणट् (ल्युट् ।)
विवर्द्धनम् । कर्त्तरि (ल्यु) अनप्रत्यये, टुडिकारके,
चि ॥ (यथा, सुश्रुते रुद्रस्थाने ४६ अध्याये ।

“रुद्रमांसं समधुर्त्तं कषायाशुरसं स्तुतम् ।

वातपित्तोपशमनं शुभं शुक्रप्रवर्द्धनम् ॥”)

प्रवर्द्धः, चि, (प्रवर्द्धति प्रवर्द्धते इति । प्र + टृह् +
अच् ।) प्रधानम् । श्रेष्ठः । इत्यमरः । ३ । १ । ५७ ॥

प्रवर्त्तकी, पुं, भुजङ्गः । चित्रमेखलकः । इति
विश्वः ॥

प्रवहः, पुं, (प्र + वह् + भावे + अच् ।) गृह-
नगरादेर्विद्यमानम् । इत्यमरः । ३ । १ । १८ ॥

(प्रवहतोति । प्र + वह् + अच् ।) वायुः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ सप्रवायुन्तर्गतद्वितीयवायुः ।

स तु आवहवायोर्द्वैस्थितः । इति सिद्धान्त-
शिरोमणिः ॥

“यस्माज्ज्योतीषि वहति प्रवहस्तेन स स्तुतः ॥”
इति विश्वपुराणे २ अंशे १२ अध्यायः ॥

अस्य टीका । “यस्माज्ज्योतीषि प्रकर्षण्य वहति
तेन स वायुः प्रवहः स्तुतः प्रवहस्यैव भेदाः सर्वे
वायुस्त्वन्वाः ॥” (मेघविशेषः । यथा, स्कान्दे

सत्याद्रिखण्डे । ५ । ६ ।
“आवहः प्रवहश्चैव उदहासो महास्तथा ।
परीवहः पञ्चमेव विनहश्च परावहः ॥”)

प्रवह्यं, स्त्री, (प्रोह्यते अनेनेति । प्र + वह् +
करणे ल्युट् ।) कर्त्तार्यः । स्त्रीरजवह्यर्था-